

## Křížem krážem Slezskou bránou 2011 - pohled ze zákulisí



Fotografie z průběhu soutěže jsou dostupné v naší [fotogalerii](#) nebo přímo [zde](#) .

Pro nás, realizační tým, začala soutěž už před několika týdny přípravou otázek a hledáním technické i organizační podoby soutěže. A zdaleka ještě neskončila - já teď o ní píšu první článek, David a jeho tým upravují fotky a Petr s Adamem a Tomášem stříhají videozáznam.

Je třičtvrtě na sedm ráno a včera touto dobou jsme na domečku kontrolovali, jestli máme připraveno na převoz všechno, co budeme během soutěže potřebovat - pytlíčky a míčky s čísly na losování, puzzle mapy Slezské brány v osmi sáčcích, tabuli a fixy, mapu Slezské brány a obálky se znaky pro závěrečný rozstřel na který nakonec nedošlo, klipy s informacemi pro porotce a moderátora a spoustu dalších věcí.

A v devět po posledních úpravách a přípravách se otvírají dveře sálu a dovnitř vchází soutěžící i jejich fanoušci. Já poletuju tam a zpět, kolegyně vítá a usazuje příchozí hosty - letos máme nebývale velkou účast starostů! Ale co to je? Zvuk nám dobře známý z fotbalového stadiónu a vzhled hodný sletu čarodějnic, který má domeček v plánu na večer - to přišli fanoušci týmu ZŠ Vratimov Datyňská. Začínám uvažovat o zvláštní ceně za speciální audio-vizuální efekty.

Probíráme s moderátorem Romanem Pastorkem poslední detaily a mezi tím už vstupují soutěžící týmy na jeviště a Renča s Renčou už je usazují. A jéje! Cedulky na stolcích nám nesouhlasí. Jak se to mohlo stát? Á, už víme - cedulky jsou nadepsány podle obcí. Ale soutěžící týmy zastupují školy. Takže nemáme zástupce Kaňovic (ti soutěží se Sedlišťskými), ale zato ve Vratimově máme školy dvě. R+R nezaváhají a rychlostí blesku přepíší cedulku "Kaňovice" na "Vratimov - Datyňská", jen už nestihnou dopsat "Masarykovo" na druhou vratimovskou cedulku. Soutěž už totiž běží...

Jedeme! Rozstřel, který určí pořadí soutěžících při losování otázek. Stojím hned u vstupu na jeviště a klepala bych se napětím, kdyby na to byl čas. Ale není. Sleduju, jak týmy skládají puzzle. Podaří se Davidovi a Tomášovi přepnout plátno na kameru, se kterou Petr obíhá soutěžící? Hurá, funguje to! A tak i publikum může sledovat intenzivní soustředění ve tvářích soutěžících dětí. Na moment na všechno zapomínám a užívám si to. A už máme první tým - a

druhý a další. A jede se dál.

A tak proběhne první a druhé kolo, ze svého místa těsně u jeviště vidím do tváří jen soutěžícím druhého stupně. Mnozí jsou naši známí z mediálních lekcí nebo ochutnávek. Nestíhám vnímat skoro nic kromě toho, jestli souhlasí otázky vylosované s promítanými (jedno škobrtnutí - zastavilo se mi srdce - je to infarkt? - ne, už je to dobré, žiju a moderátor s kluky z **CDK**

to zvládli). A už jsou tu obrázky - kolo třetí. Jeden kreslí, zbytek týmu hádá. A my na pomezí jeviště a zákulisí se na sebe vždycky jen užasle podíváme. Neuvěřitelné. Jak to ty děti poznaly? Šipka dolů, křížek. Kaplička svaté Hedviky v Kaňovicích, to je přece jasné. No, mně ne.

A je tu konec. Už? Předseda poroty **Rostislav Kožušník** vyhlašuje nejlepší fanouškovský tým ( **Sedliště** - blahopřejeme!)a

ředitelka DDM Vratimov

**Hana Nevrlá**

předává diplom a cenu - obr dort ve tvaru znaku Regionu Slezská brána. Mňam!

A to nejlepší nakonec - vyhlašování vítězů. Letos jsou to opět **Šenovští** za druhý stupeň a nově **Václavovičtí** za

stupeň první. A já opět poletuju (a zmatkuju, asi nahromaděný adrenalin) mezi zákulisím a vstupem na jeviště, takže předávání cen prošvihnu. Jen si stíhnu všimnout, že při blahopřání soutěžícím Václavovic chybí na pódiu náhradník i seniorka (velmi platná členka týmu!).

Samozřejmě i jim patří diplomy a cena pro vítěze - poukaz na červnový výlet s

**CDK**

do Prahy!

Nakonec krátká prezentace toho, co v **Centru dětské komunikace** s dětmi děláme. Pak už jen všem poděkujeme, dáme si koláček a džusík a společné foto a hotovo. Domlouváme se s paní **Ruskovou** na

červnové výstavě v Sedlištích - otočím se a místo více než dvou set dětí postávám před kulturákem pár skupinek dospělých. Tak zase za rok!

Takhle jsem celou soutěž viděla já. Ale jaký byl pohled z publika? A od stolků soutěžících? Nemám ponětí. A tak se obracím na vás. Na vás, kteří jste tam byli, na vás, kterým o tom kamarádi, spolužáci nebo žáci vyprávěli. Napište mi, prosím, jak jste to viděli vy.

**Vaše Míša Bělohlavá**

**m.belohlava@ddmvratimov.cz**